

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Incllyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietary Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput VII. Idem Rectoribus Rom. (a) Fraternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

fluent aqua viva. Cùm tamen ea non legantur in veteri Testamento, sed sensus quem continent inde eliciatur, ut jam notarunt ibi Ribera, Tolet. & Franc. Lucas. Vera autem ratio hujus quæstionis, injuriam facit Martyri, qui orat pro Martyre: præter aliam minus idoneam, excogitavit Carillo in *explicat. bullæ defuncti. part. 2. cap. 13. num. 10.* deducenda est ex revocata in dubium certitudine gloriæ, quam Martyr consummatus patitur, si pro ejus sublevatione fundatur oratio, sicut funditur pro aliis defunctis.

3. (c) *Augmentari.* Quod roboratur auctoritate D. Thomæ 1. p. quæst. 62. artic. 9. ad 2. & 2. 2. quæst. 13. artic. 4. ad 2. & in 4. dist. 5. quæst. 2. artic. 1. q. 6. cujus sententiam communiter sequuntur Thomistæ. Sed in addit. sanctus Doctor in 4. dist. 11. q. 2. art. 1. ait, quod gaudium accidentale Beatorum crescit eis, de omnibus beneficiis pro eis, videlicet de gratiarum actione: quam sententiam illustrat Thomas Hurtado de *vero martyrio* resol. 43. §. 7.

4. (d) *Distinctio.* Quæ est D. Augustini in cap. tempus 13. q. 2. cui convenit Hildebertus Episcopus in *carmine de officio Missæ.*

*Perfectos, valdeque malos, nil vota suorum,
Nil impensa precum, nil holocausta juvant,
Nam nec justus eget, nec pessimus ista meretur:*

5. (e) *Gratiarum sunt actiones.* Eteo modo nunquam dicitur offerri sacrificium pro Sanctis, videlicet in gratiarum actionem. D. Clemens lib. 6. constit. cap. ultimo, ibi: *Convenite in cameris ad legendos sacros libros, & canendos psalmos pro moriis martyribus, & sanctis omnibus, qui sunt à seculo defuncti, ac pro fratribus vestris, qui in Domino mori sunt.* Sanctus Cyprianus epist. 34. ibi: *peti, & spirituales Dei milites, dum diabolum Christi confessione prosterunt, palmas à Domino, & illustri professione coronas meruerunt: sacrificia pro eis semper, ut meministis, offerimus, quotiens Martyrum passiones, & dies anniversaria commemoratione celebramus.* D. Chrysofostomus homil. 21. in acta: *Quid tibi videtur, quod pro martyribus offertur, quod vocantur in illa hora: licet Martyres sint, etiam pro Martyribus offertur.* Magnus honor nominari Domino presente. Sanctus Epiphanius hæres. 75. Offerri enim potest sacrificium pro Sanctis, non quatenus propitiatorium est, & impetratorium, quasi pro his, qui jam beati sunt, aliquid, quod eis desit ad salutem, postuletur. Sed offerri potest sacrificium ipsum, ut est Laurenticum, & Eucharisticum, ad Deum cum eis adorandum, & pro his glorificandum, cujus gratiæ ad æternam gloriam per tantas victorias, & triumphos pervenerunt: quæ Dei dona sunt, & gratiæ, ac bo-

nitatis ejus opera gloriosa. Et licet sancti non sint capaces fructus satisfactorii, sunt capaces gaudii accidentalis. Docuerunt, & latius prosecuntur Hurtado d. §. 7. per tot. Bellarmino de *Purgat. lib. 2. cap. 18.* Suarez lib. 1. de orat. cap. 14. n. 4. Andreas Saulay in *Panopl. sacerdot. part. 2. lib. 1. art. 1. per tot.* F. Alfons. Mendoza quæst. 6. scholast. P. Henao tom. 2. de *sacris Missæ, disp. 17.* ubi exponit difficilem locum Missalis Muzar, ubi sacerdos offerens ita orat: *Item pro spiritibus pauperum Hilarii, Athanasii, Martini, Ambrosii, Augustini, Fulgentii, Leandri, Isidori, Theophilus Raynaud. tom. 16. in Heterocl. spirit. sect. 1. fol. 4. & tom. 5. p. 2. cap. 2. fol. 254.*

(f) *Mediocriter malis.* Hæc verba merito difficillima visa sunt Bellarmino lib. 2. de *purgat. cap. 18.* Suarior tom. 3. in 3. p. *disput. 78. sect. 3. & tom. 4. disput. 48. sect. 4. num. 9.* Theophilo Raynaud. tom. 15. in *Heterocl. spirit. sect. 3. parit. 1. quæst. 1. fol. 432.* Nam cum certum sit, suffragia nostra inutilia esse valde bonis animabus, videlicet Beatis & Martyribus, uproxime probavi; & etiam offerri non posse pro valde malis, videlicet in inferno existentibus, ut ait probant Salas 2. tract. 13. *disput. 15. sect. 3.* Sanders lib. 7. *visibilis monarch. hæres. 46.* Jodocus Coccius tom. 2. lib. 10. artic. 7. Castro advers. hæres. verbo *Infernus*, Theophilus dicto quæst. 1. pro mediocriter verò bonis, hoc est pro animabus detentis in purgatorio Missæ sacrificium ritè, & utiliter offerri posse, ut probavi in cap. *final. de testament.* inquirendum est, quinam sunt mediocriter mali, quibus prodesse possunt suffragia nostra, ut Innocentius ait? Bellarminus ubi supra, suspicatur Innocentium III. memoriâ lapsum, quadrimembrem fecisse divisionem animarum, quæ apud D. Augustinum, cujus doctrinam in præsentia repræsentavit Pontifex, non est nisi trimembris, videlicet carum animarum, quæ beatæ sunt, & valde bonæ dicuntur; & damnatarum, quæ valde malæ in inferno cruciantur, & earum, quæ mediocriter bonæ sunt, & in purgatorio detinentur. Aliam adducit solutionem idem Bellarminus, quam & assignarunt Suarez, ac Theophilus ubi supra, videlicet mediocriter malos appellari eos, qui supra reatum pœnæ, quo solo inquinantur, & cujus ratione detinentur in purgatorio, appellanturque mediocriter boni, retinent etiam culpam venialem; nam etiam superior sententia ferat, culpas minutas hinc exportatas in ipso puncto mortis obliterari quoad maculam; tamen non est id prorsus certum. Itaque potuit Innocentius opinari, ac proinde duo illa ultima membra divisionis, quam proposuit, spectabant ad animas purgatorii, vel ut alii volunt, ad defunctos cum solo originali peccato.

CAPUT VII.

Idem Rectoribus Rom. (2) *Fraternitatis.*

DE homine. Et infra: Quæstivistis à nobis, quid de incauto presbytero videatur, qui se sciens in mortali crimine constitutum, Missarum solennia, quæ non potest propter necessitatem quamlibet intermittere, pro sui facinoris conscientia

conscientia dubitat celebrare, arctatusque graviter à duobus, dum divinum exequi mysterium metuit, ne populum illum expectantem offendat, corpus Christi perficere perhorrescit, ne sumens ipsum indignè, iudicium sibi manducet, & bibat: peractis cæteris circumstantiis, Missam celebrare se fingit, & suppressis verbis, quibus conficitur corpus Christi, panem, & vinum tantummodo purum sumit: ita credens per id, quod prætendit, populo satisfacere, ut per id, quod intendit, Deum non debeat provocare. Cum ergo falsa sint abjicienda remedia, quæ sunt veris periculis graviora, licet is, qui pro sui criminis conscientia reputat se indignum, ab huiusmodi Sacramento reverenter debeat abstinere, ac ideo peccet graviter si se ingerit irreverenter ad illud; tamen gravius procul dubio videtur offendere, qui sic fraudulenter illud præsumperit simulare, cum ille culpam vitando, dum facit, in solius misericordis Domini manum incidat: iste verò culpam faciendo, dum vitat, non solum Deo, cui non veretur illudere, sed populo, quem decepit, se astringat.

NOTÆ

(a) *R. Om. Fratrem.*] Ita etiam legitur in tertia collectione, *sub hoc tit. cap. 6.* Sed cum hæc epistola non repriatur inter editas à Sirleto, & Bosqueto, cognosci nequit, de qua fraternitate Romæ erecta agat Innocentius in præfenti. Illud in præfenti docetur, gravius peccare sacerdotem, qui simulat consecrare, & exponit hostiam non consecratam adorandam populo, quam illum, qui in peccato mortali offert sacrificium & consecrat. Quod & ad eum casum, in quo sacerdos peccatori intendit dare hostiam non consecratam pro consecrata, ad vitandum sacrilegium, extendit Joan. Sanchez in *selectis, cap. 35.* ubi textum hunc exponit. Et hanc Innocentii doctrinam post longum examen confirmant Petr. Joan. Oliv. *quodlibet. 5. quæst. 10.* Theophilus *tom. 16. in Hierocl. puncti. 4. fol. 70.* & merito, quia pejus est conari falsam reddere veritatem fidei, quod facit simulatè sacrificans; quam indignè, sed verè celebrare. Atque pejus est simulato sacrificio horribiliter Deo illudere, quam malè sacrificare. Continet præterea ea simulatio externam malè sacrificantis idololatricam erga purum panem, & excitationem to-

tius Ecclesiæ ad similem turpitudinem. Similiter etiam nec poterit sacerdos ad celandum peccatum, & servandam famam occulti peccatoris, porrigere illi falsam hostiam? immò tenetur illum ad veram communionem eam publicè petentem admittere, *cap. placuit 6. quæst. 2. cap. si sacerdos 2. de offic. ordin.* Potest tamen ex probabili sententia, quam contra Joannem Sanchez defendit Theophilus *ubi proxime*, ad servandam similis peccatoris famam, conventionem prius cum eo habita, sacerdos veram hostiam ori peccatoris admove- re simulando, nec recipi illi Eucharistiam tradendo. Nec his omnibus obstat, posse confessarium pro servanda fama peccatoris simulare absolutionem pro sedando scandalo, quod oriri posset, si peccator ad pedes sacerdotis hærens discederet absque absolutione; nam cum eo casu nulla detur illusio sacramenti, nec etiam periculum idololatriæ ex parte ministri, neque ex parte adstantium, potest tunc confessarius agnoscens indispositionem penitentis simulare absolutionem, ut ejus famæ confulant. Docent, & alios casus adducunt Vazquez *3. p. in 3. disput. 209. num. 41.* Suarez *tom. 3. in 3. disputat. 67. sect. 4.* Joannes Sanchez *ubi supra.*

CAPUT VIII.

Idem (a) *Farrarien. Episcopo.*

IN quadam (b) nostra decretali epistola asseris te legisse, illud esse nefarium opinari, quod quidam dicere præsumperunt, in Sacramento videlicet Eucharistiæ aquam in (c) phlegma converti: nam & de latere Christi, non aquam, sed humorem aquaticum mentiuntur exiisse. Licet autem hæc magnos, & authenticos viros sensisse recenseas, quorum opinionem dictis, & scriptis hætenus es sequutus; ex quo tamen in contrarium nos sentimus, nostræ compelleris sententiæ consentire. Sed verbum Joannis Apostoli te multum movere fateris, dicentis: Tres sunt, qui testimonium dant in terra, spiritus, aqua, & sanguis; & hi tres unum sunt: quamvis hoc ultimum in plerisque codicibus minimè habeatur. Quod dicis sic exponi ab omnibus, illos videlicet esse unum, idest de una, & eadem re; scilicet de humanitate Christi, testari. Porro si vera fuit aqua, quæ fluxit de latere Christi, & non humani corporis humor, qualiter per illam probetur, quod Christus sit homo verus, non vides.

D.D. Gonzal. in *Decretal. Tom. III. Pars II.*

F f f 2

Glossa